

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

Bruselj, 14. februar 2024
(OR. en)

2022/0341 (COD)

PE-CONS 76/23

EF 383
ECOFIN 1324
CODEC 2360

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi uredb (EU) št. 260/2012 in (EU) 2021/1230 ter direktiv 98/26/ES in (EU) 2015/2366 glede takojšnjih kreditnih prenosov v eurih

UREDBA (EU) 2024/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

o spremembi uredb (EU) št. 260/2012
in (EU) 2021/1230 ter direktiv 98/26/ES in (EU) 2015/2366
glede takojšnjih kreditnih prenosov v eurih

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 146, 27.4.2023, str. 23.

² UL C 106, 22.3.2023, str. 2.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne ...

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁴ zagotavlja podlago za enotno območje plačil v eurih (SEPA). Da bi ustvarili ugodne pogoje za večjo konkurenco, zlasti za plačila na stični točki, bi bilo treba projekt SEPA stalno posodablјati, da bi odražal inovacije in razvoj trga na področju plačil, spodbujal razvoj novih plačilnih produktov, ki se uporabljajo v vsej Uniji, in olajšal dostop za nove udeležence na trgu.
- (2) Leta 2017 so se ponudniki plačilnih storitev pod okriljem Evropskega sveta za plačila dogovorili o vseevropski shemi za takojšnje izvrševanje kreditnih prenosov v eurih. Prizadevanja evropskega plačilnega sektorja se niso izkazala za zadostna, da bi zagotovila visoko stopnjo uporabe takojšnjih kreditnih prenosov v eurih na ravni Unije. Le obsežno in hitro povečanje takšne uporabe bi lahko sprostito obsežne mrežne učinke takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, kar bi prineslo koristi in povečanje ekonomske učinkovitost za uporabnike in ponudnike plačilnih storitev, manjšo koncentracijo na trgu ter večjo konkurenco in izbiro elektronskih plačil, zlasti za čezmejna plačila na stični točki.

⁴ Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

- (3) Z Uredbo (EU) št. 260/2012 so bile uvedene tehnične in poslovne zahteve za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih. Takojšnji kreditni prenosi v eurih so razmeroma nova kategorija kreditnih prenosov v eurih, ki se je na trgu pojavila šele po sprejetju navedene uredbe. Zato je treba poleg splošnih zahtev, ki veljajo za vse kreditne prenose, določiti posebne zahteve, ki bodo veljale za takojšnje kreditne prenose v eurih, da se zagotovita pravilno delovanje in integracija notranjega trga.
- (4) Da bi bili takojšnji kreditni prenosi dostopnejši in da bi imeli od njih korist tudi uporabniki plačilnih storitev, bi morale imeti države članice, katerih valuta ni euro, možnost, da uporabljajo pravila, enakovredna pravilom iz te uredbe o spremembi za domače takojšnje kreditne prenose v svoji valuti.
- (5) Za povečanje stopnje uporabe takojšnjih kreditnih prenosov v eurih so že bile sprejete ali predlagane številne nacionalne regulativne rešitve, vključno z okrepitevijo zaščite uporabnikov plačilnih storitev pred pošiljanjem sredstev nenamernemu prejemniku plačila in določitvijo postopka za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz omejevalnih ukrepov, ki jih je sprejela Unija. Zaradi razlik med temi nacionalnimi regulativnimi rešitvami obstaja tveganje razdrobljenosti notranjega trga, ki bi vodila k povečanju stroškov izpolnjevanja obveznosti zaradi različnih nacionalnih regulativnih zahtev in otežila izvrševanje čezmejnih takojšnjih kreditnih prenosov. Da bi se tem težavam izognili, bi bilo treba uvesti enotna pravila za takojšnje kreditne prenose v eurih, tudi za čezmejne takojšnje kreditne prenose.

- (6) Pred pojavom takojšnjih kreditnih prenosov so ponudniki plačilnih storitev plačilne transakcije največkrat združili v paket in jih v vnaprej določenem roku predložili v sistem za plačila malih vrednosti za namene obdelave, obračuna in poravnave. Vendar se v sistemih za plačila malih vrednosti, ki se trenutno uporabljajo za obdelavo takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, plačilne transakcije predložijo posamično ter obdelujejo neprekinjeno in v realnem času. Zato je treba v Uredbi (EU) št. 260/2012 spremeniti opredelitev pojma „sistem za plačila malih vrednosti“.
- (7) Zagotavljanje, da lahko vsi uporabniki plačilnih storitev v Uniji oddajo plačilne naloge za kreditne prenose in prejmejo takojšnje kreditne prenose v eurih, je predpogoj za večjo uporabo takih transakcij. Trenutno vsaj tretjina ponudnikov plačilnih storitev v Uniji ne ponuja plačilne storitve pošiljanja in prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih. Poleg tega so ponudniki plačilnih storitev v zadnjih nekaj letih v svoj nabor storitev takojšnje kreditne prenose uvajali prepočasi, kar ovira nadaljnjo integracijo notranjega trga, spodbuja odprto strateško avtonomijo Unije in omejuje morebitne koristi za uporabnike plačilnih storitev. Zato bi bilo treba od ponudnikov plačilnih storitev, ki svojim uporabnikom plačilnih storitev zagotavljajo plačilne storitve pošiljanja in prejemanja kreditnih prenosov v eurih, zahtevati, da plačilno storitev pošiljanja in prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih ponudijo vsem svojim uporabnikom plačilnih storitev. Ta zahteva bi se morala uporabljati za vse plačilne račune, ki jih ponudniki plačilnih storitev vodijo za svoje uporabnike plačilnih storitev, vključno z osnovnimi plačilnimi računi iz Direktive 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵.

⁵ Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L 257, 28.8.2014, str. 214).

- (8) Za vzpostavitev integriranega trga za takojšnje kreditne prenose v eurih je bistveno, da se take transakcije obdelujejo v skladu s skupnimi pravili in zahtevami. Takojšnji kreditni prenos v eurih omogoča, da se lahko sredstva v nekaj sekundah in neprekinjeno knjižijo v dobro na račun prejemnika plačila. Neprekinjena razpoložljivost vsak dan v letu je bistvena značilnost takojšnjih kreditnih prenosov, ki bi morali izpolnjevati posebne pogoje, tudi glede časa prejema plačilnih nalogov, obdelave, knjiženja v dobro in določanja datuma valute.
- (9) Evropska centralna banka (ECB) in nacionalne centralne banke bi morale – ko ne nastopajo kot monetarni organi ali drugi javni organi – imeti možnost, da ponujajo plačilne storitve pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih samo v obdobju, v katerem ECB in nacionalne centralne banke ponujajo plačilno storitev pošiljanja in prejemanja netakojšnjih kreditnih prenosov v eurih. Takšna omejitev bi bila lahko namreč potrebna, da lahko ECB ali nacionalna centralna banka zaradi posebnosti svojih notranjih operativnih ureditev vedno zagotovi spoštovanje člena 123 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (10) Ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta ni euro, bi imeli lahko zunaj delovnega časa omejen dostop do likvidnosti v eurih. Zato je sorazmerno predvideti možnost, da taki ponudniki plačilnih storitev pristojne organe predhodno zaprosijo za dovoljenje, da lahko plačilne storitve pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov z računov, denominiranih v nacionalni valuti te države članice, zunaj delovnega časa zagotavljajo le do določene višine za posamezno transakcijo. Pristojnim organom bi moralo biti omogočeno, da takšno dovoljenje dajo na podlagi ocene dostopa ponudnika plačilnih storitev do likvidnosti v eurih.

- (11) V državah članicah obstajajo različni kanali za odreditev plačila, prek katerih lahko uporabniki plačilnih storitev oddajo plačilni nalog za kreditni prenos v eurih, na primer spletno bančništvo, mobilne aplikacije, bankomati, samopostrežni terminali, podružnice ali telefon. Da bi imeli vsi uporabniki plačilnih storitev dostop do takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, ne bi smelo biti razlik med kanali za odreditev plačila, prek katerih lahko uporabniki plačilnih storitev oddajo plačilne naloge za takojšnji kreditni prenos in druge kreditne prenose. Kadar lahko uporabnik plačilnih storitev ponudniku plačilnih storitev predloži več plačilnih nalogov za kreditne prenose v eurih v paketu, bi morale biti tudi mogoče predložiti več plačilnih nalogov za takojšnje kreditne prenose v eurih v paketu. Ponudniki plačilnih storitev bi morali imeti možnost, da za vse kreditne prenose v eurih, ki jih odredijo njihovi uporabniki plačilnih storitev, kot privzete ponudijo takojšnje kreditne prenose v eurih.
- (12) Ker nekateri kanali za odreditev plačil, kot so bančne podružnice, niso na voljo neprekinjeno, bi bilo treba za čas prejema plačilnega naloga za takojšnji kreditni prenos v papirni obliki šteti trenutek, ko se plačilni nalog v papirni obliki vnese v interni sistem ponudnika plačilnih storitev plačnika, kar bi se moralo zgoditi takoj, ko so takšni kanali za odreditev plačil na voljo.

- (13) Kadar uporabnik plačilnih storitev svojemu ponudniku plačilnih storitev predloži več plačilnih nalogov za takojšnje kreditne prenose v paketu, bi moral ta ponudnik plačilnih storitev takoj začeti razpakiranje paketa na posamezne transakcije takojšnjih kreditnih prenosov. Za čas prejema plačilnega naloga za takojšnji kreditni prenos, predloženega v paketu več plačilnih nalogov, bi moral šteti trenutek, ko je bila razpakirana nastala posamezna transakcija takojšnjega kreditnega prenosa, ob upoštevanju morebitnih omejitev zmogljivosti sistema za plačila malih vrednosti, ki so bile sporočene ponudniku plačilnih storitev plačnika. Ponudnik plačilnih storitev plačnika bi moral takoj po razpakiranju to posamezno transakcijo takojšnjega kreditnega prenosa posredovati ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila. Do takšnega posredovanja bi moralo priti brez poseganja v morebitne rešitve, ki jih omogočajo sistemi za plačila malih vrednosti in s katerimi se več plačilnih nalogov za takojšnje kreditne prenose v paketih lahko pretvori v posamezne transakcije takojšnjih kreditnih prenosov.
- (14) Kadar se plačilni nalog za takojšnji kreditni prenos v eurih predloži s plačilnega računa, ki ni denominiran v eurih, bi se moral za čas prejema tega plačilnega naloga šteti trenutek, ko plačnikov ponudnik plačilnih storitev takoj po tem, ko je bil ta plačilni nalog za takojšnji kreditni prenos v eurih pri njemu oddan, pretvori znesek transakcije iz valute, v kateri je denominiran plačilni račun, v eure.

- (15) Plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja bi morale prispevati k pospeševanju uporabe takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, zato bi morale zanje veljati zahteve iz te uredbe o spremembi. Vendar plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja niso uvrščene na seznam subjektov, ki spadajo v opredelitev pojma „institucija“ iz Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶. Zato je plačilnim institucijam in institucijam za izdajo elektronskega denarja dejansko preprečena udeležba v plačilnih sistemih, ki so jih države članice določile na podlagi navedene direktive. Posledična nezmožnost udeležbe v takih plačilnih sistemih lahko ovira plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja pri učinkovitem in konkurenčnem zagotavljanju takojšnjih kreditnih prenosov v eurih. Zato je upravičeno spremeniti Direktivo 98/26/ES, da se na seznam subjektov, ki spadajo v opredelitev pojma „institucija“ v navedeni direktivi, dodajo plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja, vendar le za namene opredelitve udeležencev plačilnega sistema.

⁶ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

- (16) Plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja bi morale za to, da se jim dovoli udeležba v sistemih, ki jih države članice določijo na podlagi Direktive 98/26/ES, izpolnjevati zahteve in spoštovati pravila teh plačilnih sistemov. Glede na pomen morebitnega prispevka plačilnih institucij in institucij za izdajo elektronskega denarja k pospeševanju večje uporabe takojšnjih kreditnih prenosov v eurih ter pomen čimprejšnje ponovne vzpostavitve enakih konkurenčnih pogojev za banke in te institucije je treba državam članicam omogočiti kratek rok za prenos in uporabo sprememb Direktive 98/26/ES ter ustrezne roke za uporabo te uredbe o spremembi za plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja. Da bi zagotovili resnično enake konkurenčne pogoje za udeležence v sistemih, ki jih države članice določijo na podlagi navedene direktive, ohranili stabilnost in celovitost teh sistemov ter zagotovili celovito obvladovanje tveganja s strani plačilnih institucij in institucij za izdajo elektronskega denarja, je treba za plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja, ki so zaprosile za udeležbo v sistemih, ki jih države članice določijo na podlagi Direktive 98/26/ES, ali ki so v njih že udeležene, natančneje opredeliti nekatere določbe Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta⁷. Te določbe zadevajo varovanje sredstev uporabnikov, ureditev upravljanja in ureditev za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja. Pričakuje se, da bosta Evropski parlament in Svet dodatno pregledala spremembe Direktive (EU) 2015/2366, ko bosta obravnavala predlog Komisije za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o plačilnih storitvah in storitvah elektronskega denarja na notranjem trgu, spremembi Direktive 98/26/ES ter razveljavitvi direktiv (EU) 2015/2366 in 2009/110/ES ter predlog Komisije za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o plačilnih storitvah na notranjem trgu in spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010.

⁷ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

- (17) Uporabniki plačilnih storitev so zelo občutljivi na raven nadomestil pri načinih plačevanja, ki so medsebojno zamenljivi. Višina nadomestil jih torej lahko spodbudi k določenemu načinu plačila ali jih odvrne od njega. Na nacionalnih trgih, kjer so bila za transakcije takojšnjih kreditnih prenosov v eurih v primerjavi z nadomestili za druge kreditne prenose v eurih uporabljena višja nadomestila, je uporaba takojšnjih kreditnih prenosov nizka. To je preprečilo doseganje kritične mase takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, ki je potrebna za uresničitev vseh mrežnih učinkov za ponudnike in uporabnike plačilnih storitev. Zato nobena vrsta nadomestil, ki se uporabljajo za plačnike in prejemnike plačil za izvršitev takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, vključno z nadomestili za posamezno transakcijo ali pavšalnimi nadomestili, ne bi smela presegati takšnih nadomestil, ki se uporabljajo za istega uporabnika plačilnih storitev za ustrezne vrste drugih kreditnih prenosov v eurih. Ne bi bilo zaželeno, da bi ponudniki plačilnih storitev obšli namen te zahteve. Pri določanju ustreznih vrst drugih kreditnih prenosov v eurih bi morala biti mogoča uporaba meril, kot so kanal za odreditev plačila ali plačilni instrument, ki se uporablja za odreditev plačila, status uporabnika in dodatne značilnosti ali storitve.

- (18) Vseprisotnost takojšnjih kreditnih prenosov v eurih je za ponudnike plačilnih storitev priložnost, da razvijajo nove plačilne rešitve, kot so aplikacije za mobilno plačevanje, ki olajšujejo uporabo takojšnjih kreditnih prenosov v eurih za plačila na stični točki. Takšne plačilne rešitve bi lahko vključevale dodatne funkcije ali storitve za plačnike in prejemnike plačil, kot so odreditev plačil, reševanje sporov ali povračila. Ponudniki plačilnih storitev bi morali imeti možnost, da se odločijo o nadomestilih za take dodatne funkcije ali storitve, ki nadgrajujejo osnovni takojšnji kreditni prenos. Za plačilno rešitev na podlagi takojšnjega kreditnega prenosa, ki vključuje dodatne značilnosti ali storitve, se ne bi smelo šteti, da je enake vrste kot netakojšnji kreditni prenos brez enakih dodatnih značilnosti ali storitev. Kadar lahko uporabnik plačilnih storitev predloži plačilne naloge za netakojšnje kreditne prenose brez dodatnih značilnosti ali storitev, bi morala biti ista možnost na voljo tudi za takojšnje kreditne prenose v eurih. Zagotoviti bi bilo treba, da za uporabnika plačilnih storitev pošiljanje ali prejem takojšnjega kreditnega prenosa v eurih nista dražja od pošiljanja ali prejema netakojšnjega kreditnega prenosa v eurih z enakimi dodatnimi značilnostmi ali storitvami. Ponudniki plačilnih storitev, ki ponujajo več različic plačilne rešitve, pri katerih je edina razlika ta, da gre pri eni za takojšnje kreditne prenose, pri drugi pa za netakojšnje kreditne prenose, bi morali zagotoviti, da skupno nadomestilo različice s takojšnjim kreditnim prenosom v eurih ni višji od nadomestila za različico z netakojšnjim kreditnim prenosom v eurih.

- (19) Da bi uporabnikom plačilnih storitev zagotovili večjo možnost izbire pri uporabi takojšnjih kreditnih prenosov, bi moral imeti uporabnik plačilnih storitev možnost, da določi individualno omejitev, ki določa najvišji znesek, ki ga lahko pošlje s takojšnjim kreditnim prenosom, bodisi na dnevni ravni bodisi za posamezno transakcijo. Uporabniki plačilnih storitev bi morali imeti možnost, da te posamezne omejitve kadar koli, brez težav in s takojšnjim učinkom spremenijo ali odpravijo.
- (20) Varnost kreditnih prenosov v eurih, tako takojšnjih kot netakojšnjih, je bistvena za povečanje zaupanja uporabnikov plačilnih storitev v plačilne storitve pošiljanja in prejemanja kreditnih plačil ter zagotavljanje njihove uporabe. Na podlagi Direktive (EU) 2015/2366 je edini dejavnik za pravilno izvršitev transakcije v zvezi s prejemnikom plačila enolična identifikacijska oznaka, kot je opredeljena v tej direktivi, ponudnikom plačilnih storitev pa ni treba preveriti imena prejemnika plačila. Ponudniki plačilnih storitev bi morali sprejeti stabilne in posodobljene ukrepe za odkrivanje in preprečevanje goljufij, da bi preprečili, da bi bil kreditni prenos zaradi goljufije ali napake poslan nenamernemu prejemniku plačila, saj plačnik morda ne bo mogel izterjati sredstev, preden se knjižijo v dobro na račun prejemnika plačila. Ponudniki plačilnih storitev bi morali imeti določeno stopnjo prožnosti pri oblikovanju najprimernejših ukrepov za obravnavanje različnih možnosti odreditve plačil. Uporabniki plačilnih storitev zaradi takih ukrepov ne bi smeli plačati dodatnih nadomestil ali pristojbin. Ponudniki plačilnih storitev bi morali ponuditi storitev, ki bi zagotavljala preverjanje prejemnika plačila, ki mu plačnik namerava poslati kreditni prenos (storitev, s katero se zagotovi preverjanje). Da bi se izognili nepotrebnim oviram ali zamudam pri obdelavi transakcije, bi moral ponudnik plačilnih storitev plačnika opraviti tako storitev takoj, ko plačnik zagotovi ustrezne informacije o prejemniku plačila in preden se plačniku ponudi možnost odobritve kreditnega prenosa.

- (21) Nekatere značilnosti imena prejemnika plačila, na katerega račun želi plačnik izvršiti kreditni prenos, kot so prisotnost diakritičnih znakov ali različna možna prečrkovanja imen v različnih abecedah, razlike med običajno uporabljenimi imeni in imeni, navedenimi na uradnih dokumentih, lahko privedejo do situacije, ko se ime prejemnika plačila, ki ga je navedel plačnik, in ime, povezano z identifikacijo plačilnega računa, določeno v točki (1)(a) Priloge k Uredbi (EU) št. 260/2012 (v nadaljnjem besedilu: identifikacija plačilnega računa), ki ga je navedel plačnik, skoraj ujemata, ne ujemata pa se popolnoma. V takšnih primerih, da bi se izognili nepotrebnim oviram pri obdelavi kreditnih prenosov v eurih in plačniku olajšali odločitev o nadaljevanju načrtovane transakcije, bi moral ponudnik plačilnih storitev plačniku navesti ime prejemnika plačila, s katerim je povezana identifikacija plačilnega računa, ki jo je navedel plačnik, na tak način, da se zagotovi skladnost z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁸.

⁸ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (22) Odobritev kreditnega prenosa, pri katerem prejemnik plačila ni bil preverjen, lahko privede do prenosa sredstev nenamernemu prejemniku plačila. Ponudniki plačilnih storitev ne bi smeli biti odgovorni za izvršitev transakcije nenamernemu prejemniku plačila na podlagi nepravilne enolične identifikacijske oznake, kakor je določeno v členu 88 Direktive (EU) 2015/2366, kolikor so pravilno opravili storitev, s katero se zagotovi preverjanje. Kadar pa ponudniki plačilnih storitev, vključno s ponudniki storitev odreditve plačil, take storitve ne opravijo pravilno in če zaradi tega pride do nepravilno izvršene plačilne transakcije, bi morali taki ponudniki plačilnih storitev plačniku nemudoma povrniti preneseni znesek in po potrebi na obremenjenem plačilnem računu vzpostaviti takšno stanje, kakršno bi bilo, če plačilna transakcija ne bi bila izvršena. Ponudniki plačilnih storitev bi morali uporabnike plačilnih storitev obvestiti o posledicah odločitve uporabnikov plačilnih storitev, da ne upoštevajo obvestila, predloženega v skladu s to uredbo o spremembi, za odgovornost ponudnika plačilnih storitev in pravice uporabnikov plačilnih storitev do povračila.
- (23) Storitve, s katero se zagotovi preverjanje, bi bilo treba, kolikor je mogoče, izvajati v skladu z vseevropskim sklopom pravil in standardov, da se spodbudi nemoteno in interoperabilno izvajanje. Ta sklop pravil in standardov bi lahko razvile organizacije, ki jih sestavljajo ponudniki plačilnih storitev ali ki zastopajo ponudnike plačilnih storitev.
- (24) Uporabniki plačilnih storitev, ki niso potrošniki in ki predložijo več plačilnih nalogov v paketu, bi morali imeti možnost, da se kadar koli med svojim pogodbenim razmerjem s ponudnikom plačilnih storitev odločijo, da ne bodo uporabljali storitve, s katero se zagotovi preverjanje. Po tem, ko se uporabniki plačilnih storitev odločijo, da ne bodo uporabljali storitve, s katero se zagotovi preverjanje, bi morali imeti možnost, da se odločijo za ponovno uporabo storitve, s katero se zagotovi preverjanje.

(25) Ključnega pomena je, da ponudniki plačilnih storitev učinkovito izpolnjujejo svoje obveznosti, ki izhajajo iz omejevalnih ukrepov, ki jih je Unija sprejela v skladu s členom 215 PDEU, v zvezi z osebo, organom ali subjektom, za katerega velja zamrznitev sredstev ali prepoved neposrednega ali posrednega dajanja sredstev ali gospodarskih virov njemu na razpolago ali v njegovo korist (ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi). Vendar pravo Unije ne določa pravil o postopku ali orodjih, ki jih morajo ponudniki plačilnih storitev uporabiti za zagotovitev izpolnjevanja teh obveznosti. Ponudniki plačilnih storitev tako uporabljajo različne metode, ki temeljijo na njihovi individualni izbiri ali smernicah, ki jih izdajo zadevni nacionalni organi. Praksa izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz ciljno usmerjenih finančnih omejevalnih ukrepov, s preverjanjem plačnika in prejemnika plačila, ki sodelujeta pri vsaki nacionalni ali čezmejni transakciji kreditnega prenosa, vodi do tega, da se zelo veliko število kreditnih prenosov označi kot prenosi, ki lahko vključujejo osebe ali subjekte, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi. Vendar se pri veliki večini takih označenih transakcij po preverjanju izkaže, da ne vključuje oseb ali subjektov, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi. Ponudniki plačilnih storitev zaradi narave takojšnjih kreditnih prenosov v zahtevanem kratkem roku ne morejo takoj preveriti takih označenih transakcij in jih zato zavrnejo. To ustvarja operativne izzive za ponudnike plačilnih storitev, da svojim uporabnikom plačilnih storitev po vsej Uniji ponujajo plačilno storitev pošiljanja in prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov na zanesljiv in predvidljiv način. Da bi zagotovili večjo pravno varnost, povečali učinkovitost prizadevanj ponudnikov plačilnih storitev za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz ciljno usmerjenih finančnih omejevalnih ukrepov, v okviru takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, in preprečili nepotrebno oviranje pošiljanja in prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov, bi morali ponudniki plačilnih storitev redno in vsaj dnevno preverjati, ali so njihovi uporabniki plačilnih storitev osebe ali subjekti, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi, in ne bi smeli več uporabljati preverjanja na podlagi posameznih transakcij v tem specifičnem okviru. Obveznost ponudnikov plačilnih storitev, da redno preverjajo svoje uporabnike plačilnih storitev, je povezana le z osebami ali subjekti, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi. Druge vrste omejevalnih ukrepov, sprejetih v skladu s členom 215 PDEU, ali omejevalnih ukrepov, ki niso sprejeti v skladu s členom 215 PDEU, ne spadajo na področje uporabe te obveznosti.

- (26) Da bi preprečili odreditev takojšnjih kreditnih prenosov s plačilnih računov, ki pripadajo osebam ali subjektom, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi, in takoj zamrznili sredstva, nakazana na take račune, bi morali ponudniki plačilnih storitev takoj po začetku veljavnosti novega ciljno usmerjenega finančnega omejevalnega ukrepa, preveriti svoje uporabnike plačilnih storitev. Ta obveznost bi morala veljati za vse ponudnike plačilnih storitev, ki pošiljajo ali prejemajo takojšnje kreditne prenose v eurih, s čimer bi zagotovili, da vsi ponudniki plačilnih storitev učinkovito izpolnjujejo svoje obveznosti, ki izhajajo iz ciljno usmerjenih finančnih omejevalnih ukrepov. Obveznost ponudnikov plačilnih storitev, da redno preverjajo, ali so njihovi uporabniki plačilnih storitev osebe ali subjekti, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi, ne posega v ukrepe, ki bi jih morali ponudniki plačilnih storitev imeti na voljo, da ravnajo v skladu s pravom Unije o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, zlasti z zahtevami, ki temeljijo na tveganju, upoštevajo omejevalne ukrepe, razen ukrepov zamrznitve sredstev ali prepovedi dajanja sredstev ali gospodarskih virov na razpolago, ki so sprejeti v skladu s členom 215 PDEU, ali upoštevajo omejevalne ukrepe, ki niso sprejeti v skladu s členom 215 PDEU.

- (27) Za kršitve določb, uvedenih s to uredbo o spremembi, bi morali pristojni ali sodni organi držav članic naložiti kazni. Take kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Da bi med ponudniki plačilnih storitev in med ustreznimi pristojnimi organi spodbudili zaupanje, da se bo enotno in temeljito izvajal usklajen pristop k izpolnjevanju obveznosti ponudnikov plačilnih storitev, ki izhajajo iz ciljno usmerjenih finančnih omejevalnih ukrepov, ki jih, je zlasti primerno, da se po vsej Uniji uskladi skupen standard za zgornjo mejo kazni, ki se naložijo ponudnikom plačilnih storitev, ki niso preverili, ali so njihovi uporabniki plačilnih storitev osebe ali subjekti, za katere veljajo ciljno usmerjeni omejevalni ukrepi. Obstajati bi morala možnost, da se kazni naložijo ne le ponudnikom plačilnih storitev, temveč tudi fizičnim osebam, ki so člani višjega vodstva ali upravljalnega organa ponudnika plačilnih storitev.
- (28) Ponudniki plačilnih storitev potrebujejo dovolj časa za izpolnitev obveznosti iz te uredbe o spremembi. Zato je primerno, da se navedene obveznosti uvedejo postopoma, kar ponudnikom plačilnih storitev omogoča učinkovitejšo uporabo njihovih virov. Obveznost ponujanja plačilne storitve pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov bi se zato morala začeti uporabljati pozneje, pred tem pa bi bilo treba ponuditi plačilno storitev prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov, saj je pošiljanje takojšnjih kreditnih prenosov običajno dražje in bolj zapleteno od obeh storitev, ki ju je treba uvesti, zato zahteva več časa za uvedbo. Storitve, se katero se zagotovi preverjanje, je pomembna za ponudnike plačilnih storitev, ki ponujajo storitev pošiljanja kreditnih prenosov.

Obveznost ponujanja storitve, s katero se zagotovi preverjanje, bi se morala začeti uporabljati hkrati z obveznostjo zagotavljanja plačilne storitve pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov. Obveznosti v zvezi z nadomestili in harmoniziranim postopkom za zagotovitev izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz ciljno usmerjenih finančnih omejevalnih ukrepov, bi se morale začeti uporabljati takoj, ko morajo ponudniki plačilnih storitev ponuditi plačilno storitev prejetanja takojšnjih kreditnih prenosov. Da bi ponudnikom plačilnih storitev, ki se nahajajo v državah članicah, katerih valuta ni euro, omogočili učinkovito dodeljevanje sredstev, potrebnih za izvajanje takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, bi se morale obveznosti iz te uredbe o spremembi za take ponudnike plačilnih storitev začeti uporabljati s poznejšimi datumi kot za ponudnike plačilnih storitev, ki se nahajajo v državah članicah, katerih valuta je euro. Uvedba različnih obveznosti bi morala biti postopna, kot je to v primeru ponudnikov plačilnih storitev, ki se nahajajo v euroobmočju. Če euro postane valuta države članice, katere valuta ni euro pred navedenimi poznejšimi datumi, bi se morali ponudniki plačilnih storitev v tej državi članici uskladiti s to uredbo o spremembi v enem letu od pridružitve euroobmočju in ne pozneje kot do zadevnih datumov, ki so določeni za ponudnike plačilnih storitev v državah članicah, katerih valuta ni euro. Vendar bi taki ponudniki plačilnih storitev morali imeti možnost, da izpolnijo zahteve iz te uredbe o spremembi pred zadevnimi datumi, določenimi za ponudnike plačilnih storitev v državah članicah, katerih valuta je euro.

- (29) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o oceni razvoja nadomestil za plačilne račune ter za nacionalne in čezmejne kreditne prenose in takojšnje kreditne prenose v eurih in drugih valutah od datuma sprejetja zakonodajnega predloga Komisije za to uredbo o spremembi, tj. 26. oktobra 2022, da bi spremljala morebitne učinke te uredbe o spremembi na določanje cen računov, netakojšnjih kreditnih prenosov in takojšnjih kreditnih prenosov. Poleg tega bi morala Komisija oceniti obseg in učinkovitost obveznosti ponudnika plačilnih storitev, da redno preverja, ali so njegovi uporabniki plačilnih storitev osebe ali subjekti, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi, pri preprečevanju nepotrebnega oviranja pošiljanja in prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov. Evropskemu parlamentu in Svetu bi morala predložiti tudi poročilo o oceni preostalih ovir za izvedbo takojšnjih kreditnih prenosov v različnih okoliščinah, vključno s plačili na stični točki. V poročilu bi bilo treba oceniti raven standardizacije tehnologij, relevantnih za uporabo takojšnjih kreditnih prenosov, kot so kode QR, komunikacija v bližnjem polju (NFC) in Bluetooth.

- (30) Na podlagi Uredbe (EU) 2021/1230 Evropskega parlamenta in Sveta⁹ so nadomestila, ki jih zaračuna ponudnik plačilnih storitev, ki se nahaja v državi članici, katere valuta ni euro, za čezmejne kreditne prenose v eurih enaka kot nadomestila, ki jih ta ponudnik plačilnih storitev zaračunava za nacionalne kreditne prenose v nacionalni valuti te države članice. V primerih, ko tak ponudnik plačilnih storitev zaračunava višja nadomestila za nacionalne takojšnje kreditne prenose v nacionalni valuti kot za nacionalne netakojšnje kreditne prenose v nacionalni valuti in torej tudi višja nadomestila kot za čezmejne netakojšnje kreditne prenose v eurih, bi bila raven nadomestil, ki bi jo moral tak ponudnik plačilnih storitev uporabljati na podlagi Uredbe (EU) 2021/1230 za čezmejne takojšnje kreditne prenose v eurih, višja od nadomestil za čezmejne netakojšnje kreditne prenose v eurih. Da bi se izognili nasprotujočim si zahtevam in ob upoštevanju ključnega cilja usmerjanja uporabnikov plačilnih storitev k takojšnjim kreditnim prenosom v eurih, je v takih primerih primerno zahtevati, da nadomestila, ki se uporabljajo za plačnike in prejemnike plačil za čezmejne takojšnje kreditne prenose v eurih, ne presegajo nadomestil, ki se uporabljajo za čezmejne netakojšnje kreditne prenose v eurih.

⁹ Uredba (EU) 2021/1230 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. julija 2021 o čezmejnih plačilih v Uniji (UL L 274, 30.7.2021, str. 20).

- (31) Uredbi (EU) št. 260/2012 in (EU) 2021/1230 ter direktivi 98/26/EC in (EU) 2015/2366 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (32) Vsaka obdelava osebnih podatkov v okviru zagotavljanja kreditnih prenosov ali storitve, s katero se zagotovi preverjanje, ter preverjanja, ali so uporabniki plačilnih storitev osebe ali subjekti, za katere veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi, bi morala biti v skladu z Uredbo (EU) 2016/679. Obdelava imen in identifikacij plačilnih računov fizičnih oseb je sorazmerna in potrebna za preprečevanje goljufivih transakcij, odkrivanje napak in zagotavljanje skladnosti s ciljno usmerjenimi finančnimi omejevalnimi ukrepi.
- (33) Ker ciljev te uredbe, in sicer zagotovitve potrebnih enotnih pravil za čezmejne takojšnje kreditne prenose v eurih na ravni Unije in povečanja skupne uporabe takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj ne morejo naložiti obveznosti ponudnikom plačilnih storitev, ki se nahajajo v drugih državah članicah, temveč se ti cilji zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenih ciljev.

- (34) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 19. decembra 2022¹¹ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

¹⁰ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

¹¹ UL C 60, 17.2.2023, str. 12.

Člen 1
Spremembe Uredbe (EU) št. 260/2012

Uredba (EU) št. 260/2012 se spremeni:

(1) člen 2 se spremeni:

(a) vstavijo se naslednje točke:

„(1a) ‚takojšnji kreditni prenos‘ pomeni kreditni prenos, ki se izvrši takoj, 24 ur na dan in na kateri koli koledarski dan;

(1b) ‚kanal za odreditev plačil‘ pomeni katero koli metodo, napravo ali postopek, s katerim lahko plačniki svojemu ponudniku plačilnih storitev predložijo plačilne naloge za kreditni prenos, vključno s spletnim bančništvom, aplikacijo za mobilno bančništvo, bankomatom ali na kakršen koli drug način v prostorih ponudnika plačilnih storitev;

(1c) ‚ponudnik storitev odreditve plačil‘ pomeni ponudnika storitev odreditve plačil, kakor je opredeljen v členu 4, točka 18, Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta*;

(1d) ‚ime prejemnika plačila‘ v primeru fizične osebe pomeni ime in priimek, v primeru pravne osebe pa trgovsko ali pravno ime;

- (1e) ‚ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi‘ pomeni zamrznitev sredstev izrečeno osebi, organu ali subjektu ali prepoved neposrednega ali posrednega dajanja sredstev ali gospodarskih virov osebi, organu ali subjektu na razpolago ali v njegovo korist na podlagi omejevalnih ukrepov, sprejetih v skladu s členom 215 PDEU;
- (1f) ‚identifikator pravnih subjektov‘ ali ‚LEI‘ pomeni edinstveno alfanumerično referenčno oznako, ki temelji na standardu ISO 17442 in je dodeljena pravnemu subjektu;“;

* Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).“;

- (b) točka 5 se nadomesti z naslednjim:

„(5) ‚plačilni račun‘ pomeni plačilni račun, kakor je opredeljen v členu 4, točka 12, Direktive (EU) 2015/2366;

- (c) točka 22 se nadomesti z naslednjim:

„(22) ‚sistem za plačila malih vrednosti‘ pomeni plačilni sistem, katerega glavni namen je obdelava, obračun ali poravnava kreditnih prenosov ali direktnih bremenitev, ki so predvsem malih vrednosti, in ki ni sistem za plačila velikih vrednosti;“;

(2) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 5a

Transakcije takojšnjih kreditnih prenosov

1. Ponudniki plačilnih storitev, ki svojim uporabnikom plačilnih storitev ponujajo plačilno storitev pošiljanja in prejemanja kreditnih prenosov, vsem svojim uporabnikom plačilnih storitev ponudijo plačilno storitev pošiljanja in prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov.

Ponudniki plačilnih storitev, kot so navedeni v prvem pododstavku, zagotovijo, da so vsi plačilni računi, ki so dosegljivi za kreditne prenose, dosegljivi tudi za takojšnje kreditne prenose 24 ur na dan in na kateri koli koledarski dan.

2. Ponudnik plačilnih storitev, ki se nahaja v državi članici, katere valuta ni euro, z odstopanjem od odstavka 1 in pod pogojem, da je pridobil predhodno dovoljenje svojih pristojnih organov na podlagi njihove ocene njegovega dostopa do likvidnosti v eurih, uporabnikom plačilnih storitev ni dolžen nuditi plačilne storitve pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih prek limita za posamezno transakcijo s plačilnih računov, denominiranih v nacionalni valuti te države članice v času, ko sam niti ne pošilja niti ne prejema transakcij netakojšnjih kreditnih prenosov v eurih v zvezi s takimi plačilnimi računi. Ta limit določijo pristojni organi in ni nižji od 25 000 EUR. Pristojni organi lahko na prošnjo ponudnika plačilnih storitev izdajo predhodno dovoljenje za obdobje enega leta. Na prošnjo ponudnika plačilnih storitev lahko to predhodno dovoljenje podaljšajo za nadaljnja obdobja enega leta, potem ko ponovno ocenijo dostop ponudnika plačilnih storitev do likvidnosti v eurih. Pristojni organi o predhodnih dovoljenjih in podaljšanjih, izdanih v skladu s tem odstavkom, vsako leto obvestijo Komisijo.

ECB in katera koli nacionalna centralna banka lahko – kadar ne nastopa kot monetarni organ ali drugi javni organ – omeji ponudbo plačilne storitve pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov na obdobje, v katerem ponuja plačilno storitev pošiljanja in prejemanja netakojšnjih kreditnih prenosov.

3. Ne glede na člen 78(1), drugi pododstavek, Direktive (EU) 2015/2366 je čas prejema plačilnega naloga za takojšnji kreditni prenos trenutek, ko ga prejme ponudnik plačilnih storitev plačnika, ne glede na uro ali koledarski dan.

Ne glede na člen 78(2) Direktive (EU) 2015/2366, če se plačnik in ponudnik plačilnih storitev plačnika dogovorita, da se plačilni nalog za takojšnji kreditni prenos izvrši ob določenem času na določen dan ali v trenutku, ko plačnik da sredstva na voljo ponudniku plačilnih storitev, se za čas prejema plačilnega naloga za takojšnji kreditni prenos, šteje dogovorjeni čas ne glede na uro ali koledarski dan.

Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka tega odstavka je čas prejema plačilnega naloga za takojšnji kreditni prenos:

- (a) za neelektronski plačilni nalog za takojšnji kreditni prenos trenutek, ko ponudnik plačilnih storitev plačnika vnese informacije o plačilnem nalogu v svoj notranji sistem, kar naj se zgodi čim prej po tem, ko plačnik pri svojem ponudniku plačilnih storitev predloži neelektronski plačilni nalog za takojšnji kreditni prenos;

- (b) za posamezni plačilni nalog za takojšnji kreditni prenos, ki pripada paketu iz odstavka 7 tega člena, kadar pretvorbo tega paketa v posamezne plačilne transakcije izvede ponudnik plačilnih storitev plačnika, trenutek, ko ponudnik plačilnih storitev plačnika nastalo plačilno transakcijo razpakira; ponudnik plačilnih storitev plačnika začne pretvarjanje paketa takoj po tem, ko ga plačnik predloži svojemu ponudniku plačilnih storitev, in to pretvorbo zaključí čim prej;
 - (c) za plačilni nalog za takojšnji kreditni prenos s plačilnih računov, ki niso denominirani v eurih, trenutek, ko se znesek plačilne transakcije pretvori v eure; taka pretvorba valute se izvede takoj po tem, ko plačnik pri svojem ponudniku plačilnih storitev predloži plačilni nalog za takojšnji kreditni prenos.
4. Ponudniki plačilnih storitev pri izvajanju takojšnjih kreditnih prenosov poleg zahtev iz člena 5 izpolnjujejo naslednje zahteve:
- (a) zagotovijo, da lahko plačniki predložijo plačilni nalog za takojšnji kreditni prenos prek vseh istih kanalov za odreditev plačil, prek katerih lahko ti plačniki predložijo plačilni nalog za druge kreditne prenose;

- (b) ponudnik plačilnih storitev plačnika ne glede na člen 83 Direktive (EU) 2015/2366 takoj po prejemu plačilnega naloga za takojšnji kreditni prenos preveri, ali so izpolnjeni vsi potrebni pogoji za obdelavo plačilne transakcije in ali so na voljo potrebna sredstva, rezervira znesek plačilne transakcije na računu plačnika ali ga za ta znesekbremeni ter plačilno transakcijo takoj pošlje ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila;
- (c) ne glede na člen 83 in člen 87(2) Direktive (EU) 2015/2366 da ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila v 10 sekundah po tem, ko prejme plačilni nalog za takojšnji kreditni prenos ponudnika plačilnih storitev plačnika, znesek plačilne transakcije na voljo na plačilnem računu prejemnika plačila v valuti, v kateri je račun prejemnika plačila denominiran, in ponudniku plačilnih storitev plačnika potrdi zaključek plačilne transakcije;
- (d) ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ne glede na člen 87(1) Direktive (EU) 2015/2366 zagotovi, da je datum valute knjiženja v dobro plačilnega računa prejemnika plačila isti kot datum, na katerega ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila znesek plačilne transakcije knjiži v dobro na plačilnem računu prejemnika plačila, ter

- (e) ponudnik plačilnih storitev plačnika takoj po tem, ko prejme potrdilo o zaključku iz točke (c), ali kadar takega potrdila o zaključku ne prejme v 10 sekundah od prejema plačilnega naloga za takojšnji kreditni prenos, plačnika in po potrebi ponudnika storitev odreditve plačil brezplačno obvesti o tem, ali je bil znesek plačilne transakcije dan na voljo na plačilnem računu prejemnika plačila.
5. Ponudnik plačilnih storitev plačnika ne glede na člen 89 Direktive (EU) 2015/2366, kadar od ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila ni prejel sporočila, ki bi potrjevalo, da so bila sredstva dana na voljo na računu prejemnika plačila v 10 sekundah od prejema, na plačilnem računu plačnika takoj vzpostavi tako stanje, kakršno bi bilo, če transakcija ne bi bila izvršena.
6. Ponudnik plačilnih storitev na zahtevo uporabnika plačilnih storitev temu ponudi možnost, da določi limit, ki predstavlja najvišji znesek, ki se lahko pošlje s takojšnjim kreditnim prenosom. Ta limit se lahko določi bodisi na dan bodisi za posamezno transakcijo, po lastni presoji uporabnika plačilnih storitev. Ponudniki plačilnih storitev zagotovijo, da lahko uporabniki plačilnih storitev navedeni najvišji znesek spremenijo kadar koli pred oddajo plačilnega naloga za takojšnji kreditni prenos. Kadar plačilni nalog uporabnika plačilnih storitev za takojšnji kreditni prenos presega najvišji znesek, plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne izvrši plačilnega naloga za takojšnji kreditni prenos in o tem uradno obvesti uporabnika plačilnih storitev, hkrati pa ga obvesti o tem, kako naj spremeni najvišji znesek.

7. Ponudniki plačilnih storitev pri ponujanju plačilne storitve pošiljanja in prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov svojim uporabnikom plačilnih storitev ponudijo možnost, da predložijo več plačilnih nalogov v paketu, če jim to možnost nudijo za druge kreditne prenose.

Ponudniki plačilnih storitev ne smejo postaviti omejitev števila plačilnih nalogov, ki se lahko predložijo v paketu takojšnjih kreditnih prenosov, ki so nižje od omejitev, ki jih postavijo v zvezi s paketi drugih kreditnih prenosov.

8. Ponudniki plačilnih storitev iz odstavka 1, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta je euro, uporabnikom plačilnih storitev ponudijo plačilno storitev prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, kot je določeno v tem členu, do ... [devet mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], plačilno storitev pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, kot je določeno v tem členu, pa do ... [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Ponudniki plačilnih storitev iz odstavka 1, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta ni euro, uporabnikom plačilnih storitev ponudijo plačilno storitev prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, kot je določeno v tem členu, do ... [33 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], plačilno storitev pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, kot je določeno v tem členu, pa do ... [39 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Ponudniki plačilnih storitev iz odstavka 1 tega člena, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta ni euro, z odstopanjem od drugega pododstavka tega odstavka do ... [50 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] uporabnikom plačilnih storitev niso dolžni nuditi plačilne storitve pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih s plačilnih računov, denominiranih v nacionalni valuti te države članice, v času, ko sami niti ne pošiljajo niti ne prejemaajo transakcij netakojšnjih kreditnih prenosov v eurih v zvezi s takimi računi.

Ponudniki plačilnih storitev, ki so institucije za izdajo elektronskega denarja, kakor so opredeljene v členu 2, točka 1, Direktive 2009/110/ES, ali plačilne institucije, kakor so opredeljene v členu 4, točka 4, Direktive (EU) 2015/2366, in se nahajajo v državi članici, katere valuta je euro, ne glede na prvi pododstavek tega odstavka uporabnikom plačilnih storitev ponudijo plačilno storitev pošiljanja in prejemanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, kot je določeno v tem členu, do ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Ponudniki plačilnih storitev, ki so institucije za izdajo elektronskega denarja, kakor so opredeljene v členu 2, točka 1, Direktive 2009/110/ES, ali plačilne institucije, kakor so opredeljene v členu 4, točka 4, Direktive (EU) 2015/2366, in se nahajajo v državi članici, katere valuta ni euro, ne glede na drugi pododstavek tega odstavka uporabnikom plačilnih storitev ponudijo plačilno storitev prejetanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, kot je določeno v tem členu, do ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], plačilno storitev pošiljanja takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, kot je določeno v tem členu, pa do ... [39 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Člen 5b

Nadomestila za kreditne prenose in preverjanje prejemnika plačila

1. Nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev obračunava plačnikom in prejemnikom plačila za pošiljanje in prejemanje takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, ne smejo biti višja od nadomestil, ki jih obračunava za pošiljanje in prejemanje drugih ustreznih vrst kreditnih prenosov.
2. Storitve iz člena 5c se vsem uporabnikom plačilnih storitev zagotovijo brezplačno.
3. Ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta je euro, izpolnijo zahteve iz tega člena do ... [devet mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta ni euro, izpolnijo zahteve iz tega člena do ... [33 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Člen 5c

Preverjanje prejemnika plačila v primeru kreditnih prenosov

1. Ponudnik plačilnih storitev plačnika plačniku nudi storitev, s katero se zagotovi preverjanje prejemnika plačila, ki mu namerava plačnik poslati kreditni prenos (v nadaljnjem besedilu: storitev, s katero se zagotovi preverjanje). Ponudnik plačilnih storitev plačnika storitev, s katero se zagotovi preverjanje, opravi takoj potem, ko plačnik posreduje ustrezne informacije o prejemniku plačila, in preden se plačniku ponudi možnost odobritve navedenega kreditnega prenosa. To storitev ponudi ne glede na to, kateri kanal za odreditev plačil plačnik uporablja za predložitev plačilnega naloga za kreditni prenos. Storitve, s katero se zagotovi preverjanje, se opravlja v skladu z naslednjim:
 - (a) kadar je plačnik v plačilni nalog za kreditni prenos vnesel identifikacijo plačilnega računa, določeno v točki (1)(a) Priloge, in ime prejemnika plačila, ponudnik plačilnih storitev plačnika opravi storitev preverjanja ujemanja identifikacije plačilnega računa, določene v točki (1)(a) Priloge, in imena prejemnika plačila. Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila na zahtevo ponudnika plačilnih storitev plačnika preveri, ali se identifikacija plačilnega računa, določena v točki (1)(a) Priloge, in ime prejemnika plačila, ki ga je navedel plačnik, ujemata. Če se ne ujemata, ponudnik plačilnih storitev plačnika na podlagi informacij, ki jih posreduje ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, o tem obvesti plačnika, hkrati pa ga obvesti, da bi lahko odobritev kreditnega prenosa privedla do prenosa sredstev na plačilni račun, ki ni račun prejemnika plačila, ki ga je navedel plačnik. Kadar se ime prejemnika plačila, ki ga je navedel plačnik, in identifikacija plačilnega računa, določena v točki (1)(a) Priloge, skoraj ujemata, ponudnik plačilnih storitev plačnika plačniku sporoči ime prejemnika plačila, povezanega z identifikacijo plačilnega računa, določenega v točki (1)(a) Priloge, ki jo je posredoval plačnik;

- (b) kadar je prejemnik plačila pravna oseba in ponudnik plačilnih storitev plačnika ponuja kanal za odreditev plačila, ki plačniku omogoča, da predloži plačilni nalog s posredovanjem identifikacije plačilnega računa prejemnika plačila, določene v točki (1)(a) Priloge k tej uredbi, skupaj s podatkovnimi elementi, ki niso ime prejemnika plačila in ki tega nedvoumno identificirajo, kot so davčna številka, evropski enotni identifikator iz člena 16(1), drugi pododstavek, Direktive (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta* ali LEI, in če so ti isti podatkovni elementi na voljo v notranjem sistemu ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila, ta ponudnik plačilnih storitev na zahtevo ponudnika plačilnih storitev plačnika preveri, ali se identifikacija plačilnega računa, določena v točki (1)(a) Priloge k tej uredbi, in podatkovni element, ki ga je posredoval plačnik, ujemata. Kadar se identifikacija plačilnega računa, določena v točki (1)(a) Priloge k tej uredbi, in podatkovni element, ki ga je posredoval plačnik, ne ujemata, ponudnik plačilnih storitev plačnika na podlagi informacij, ki jih posreduje ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, o tem obvesti plačnika;

- (c) kadar je plačilni račun, identificiran prek identifikacije plačilnega računa, ki je določena v točki (1)(a) Priloge in jo je posredoval plačnik, odprt pri ponudniku plačilnih storitev v imenu več prejemnikov plačil, lahko plačnik svojemu ponudniku plačilnih storitev posreduje dodatne informacije, ki omogočajo nedvoumno identifikacijo prejemnika plačila. Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi ta plačilni račun v imenu več prejemnikov plačil, ali, kjer je to primerno, ponudnik plačilnih storitev, ki je imetnik tega plačilnega računa, na zahtevo ponudnika plačilnih storitev plačnika potrdi, ali je prejemnik plačila, ki ga je navedel plačnik, med več prejemniki plačil, v imenu katerih se vodi plačilni račun. Ponudnik plačilnih storitev plačnika obvesti plačnika, če prejemnik plačila, ki ga je navedel plačnik, ni med več prejemniki plačil, v imenu katerih se vodi plačilni račun;
- (d) v primerih, ki niso opisani v točkah (a), (b) in (c) tega odstavka, ter zlasti takrat, kadar ponudnik plačilnih storitev zagotovi kanal za odreditev plačila, ki od plačnika ne zahteva vnosa tako identifikacije plačilnega računa, določene v točki (1)(a) Priloge, kot imena prejemnika plačila, ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da je prejemnik plačila, ki mu namerava plačnik poslati kreditni prenos, pravilno identificiran. V ta namen ponudnik plačilnih storitev obvesti plačnika na način, ki plačniku omogoča potrditev prejemnika plačila pred odobritvijo kreditnega prenosa.

2. Kadar identifikacijo plačilnega računa, določeno v točki (1)(a) Priloge, ali ime prejemnika plačila posreduje ponudnik storitev odreditve plačil in ne plačnik, ta ponudnik storitev odreditve plačil zagotovi, da so informacije o prejemniku plačila točne.
3. Za namene odstavka 1, točka (d), ponudniki plačilnih storitev, za namene odstavka 2 pa ponudniki storitev odreditve plačil vzdržujejo zanesljive notranje postopke, s čimer zagotovijo, da so informacije o prejemnikih plačil točne.
4. Ponudnik plačilnih storitev plačnika v primeru plačilnih nalogov v papirni obliki opravi storitev, s katero se zagotovi preverjanje, ob prejemu plačilnega naloga, razen če plačnik tedaj ni prisoten.
5. Ponudniki plačilnih storitev zagotovijo, da opravljanje storitve, s katero se zagotovi preverjanje, in storitve, opisane v odstavku 2, plačnikom ne preprečuje odobritve zadevnega kreditnega prenosa.
6. Ponudniki plačilnih storitev uporabnikom plačilnih storitev, ki niso potrošniki, zagotovijo možnost, da se lahko odločijo, da pri predložitvi več plačilnih nalogov v paketu ne bodo uporabljali storitve, s katero se zagotovi preverjanje.

Ponudniki plačilnih storitev zagotovijo, da imajo uporabniki plačilnih storitev, ki so se odločili, da ne bodo uporabljali storitve, s katero se zagotovi preverjanje, pravico, da se kadar koli odločijo za uporabo te storitve.

7. Kadar koli ponudnik plačilnih storitev plačnika obvesti plačnika v skladu z odstavkom 1, točka (a), (b) ali (c), ga hkrati obvesti, da bi odobritev kreditnega prenosa lahko privedla do prenosa sredstev na plačilni račun, ki ni račun prejemnika plačila, ki ga je navedel plačnik. Ponudnik plačilnih storitev navedene informacije posreduje uporabniku plačilnih storitev, ki ni potrošnik, kadar se ta odloči, da pri predložitvi več plačilnih nalogov v paketu ne bo uporabljal storitve, s katero se zagotovi preverjanje. Ponudniki plačilnih storitev svoje uporabnike plačilnih storitev obvestijo o posledicah njihove odločitve, da ne upoštevajo obvestila iz odstavka 1, točke (a), (b) in (c), za odgovornost ponudnika plačilnih storitev in za pravice uporabnikov plačilnih storitev do povračila.
8. Ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren za izvršitev kreditnega prenosa nenamernemu prejemniku plačila na podlagi nepravilne enolične identifikacijske oznake, kakor je določeno v členu 88 Direktive (EU) 2015/2366, pod pogojem da je izpolnil zahteve iz tega člena.

Kadar ponudnik plačilnih storitev plačnika ne izpolni zahtev iz odstavka 1 tega člena ali ponudnik storitev odreditve plačil ne izpolni zahtev iz odstavka 2 tega člena in če zaradi tega neizpolnjevanja pride do nepravilno izvršene plačilne transakcije, ponudnik plačilnih storitev plačnika plačniku nemudoma povrne preneseni znesek in po potrebi na obremenjenem plačilnem računu vzpostavi tako stanje, kakršno bi bilo, če transakcija ne bi bila izvršena.

Kadar do neizpolnjevanja pride zato, ker ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ali ponudnik storitev odreditve plačil ni izpolnil svojih obveznosti na podlagi tega člena, ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila oziroma ponudnik storitev odreditve plačil ponudniku plačilnih storitev plačnika nadomesti finančno škodo, ki mu jo je povzročil zaradi navedenega neizpolnjevanja.

Vsaka nadaljnja finančna izguba, povzročena plačniku, se lahko nadomesti v skladu s pravom, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med plačnikom in zadevnim ponudnikom plačilnih storitev.

9. Ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta je euro, izpolnijo zahteve iz tega člena do ... [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Ponudniki plačilnih storitev, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta ni euro, izpolnijo zahteve iz tega člena do ... [39 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Člen 5d

Preverjanje uporabnikov plačilnih storitev s strani ponudnikov plačilnih storitev, ki nudijo takojšnje kreditne prenose, da preverijo, ali je uporabnik plačilnih storitev oseba ali subjekt, za katerega veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi

1. Ponudniki plačilnih storitev, ki nudijo takojšnje kreditne prenose, preverjajo, ali je kateri od njihovih uporabnikov plačilnih storitev oseba ali subjekt, za katerega veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi.

Ponudniki plačilnih storitev taka preverjanja izvedejo takoj po začetku veljavnosti kakršnih koli novih ciljno usmerjenih finančnih omejevalnih ukrepov in takoj po začetku veljavnosti kakršnih koli sprememb takih ciljno usmerjenih finančnih omejevalnih ukrepov, ter vsaj enkrat na vsak koledarski dan.

2. Poleg izvajanja preverjanj na podlagi odstavka 1 tega člena, ponudnik plačilnih storitev plačnika in ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila med izvrševanjem takojšnjega kreditnega prenosa ne preverita, ali je plačnik ali prejemnik plačila, katerega plačilni računi se uporabljajo za izvršitev navedenega takojšnjega kreditnega prenosa, oseba ali subjekt, za katerega veljajo ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi.

Prvi pododstavek tega odstavka ne posega v ukrepe, ki jih ponudniki plačilnih storitev sprejmejo za zagotovitev skladnosti z omejevalnimi ukrepi, ki niso ciljno usmerjeni finančni omejevalni ukrepi, sprejeti v skladu s členom 215 PDEU, z omejevalnimi ukrepi, ki niso sprejeti v skladu s členom 215 PDEU, ali s pravom Unije o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

3. Ponudniki plačilnih storitev izpolnijo zahteve iz tega člena do ... [devet mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

* Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).“;

(3) v členu 11 se vstavijo naslednji odstavki:

„1a. Države članice z odstopanjem od odstavka 1 tega člena do ... [12 mesece po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve členov 5a do 5d, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh pravilih in ukrepih uradno obvestijo Komisijo do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

1b. Kar zadeva kazni, ki se uporabljajo za kršitve člena 5d, države članice zagotovijo, da te kazni vključujejo:

- (a) v primeru pravne osebe najvišje upravne globe v višini najmanj 10 % skupnega čistega letnega prometa pravne osebe v predhodnem poslovnem letu;

- (b) v primeru fizične osebe najvišje upravne globe v višini najmanj 5 000 000 EUR ali v enakovrednem znesku v nacionalni valuti držav članic, katerih valuta ni euro, na dan ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Za namene točke (a) tega odstavka, kadar je pravna oseba odvisno podjetje obvladujočega podjetja, kakor je opredeljeno v členu 2, točka 9, Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta*, ali katerega koli podjetja, ki dejansko izvršuje prevladujoč vpliv na to pravno osebo, je zadevni promet enak prometu, ki izhaja iz konsolidiranih računovodskih izkazov končnega obvladujočega podjetja v predhodnem poslovnem letu.

- 1c. Kazni iz odstavka 1a tega člena se ne uporabljajo za kršitve zahteve glede dosegljivosti iz člena 5a(1), drugi pododstavek, kadar plačilni računi, ki jih vodijo ponudniki plačilnih storitev, niso dosegljivi za takojšnje kreditne prenose zaradi načrtovanega vzdrževanja, pri čemer so obdobja nerazpoložljivosti predvidljiva in kratka, ali zaradi načrtovanega izpada vseh takojšnjih kreditnih prenosov v okviru zadevne plačilne sheme, pod pogojem, da so bili uporabniki plačilnih storitev vnaprej obveščeni o navedenih obdobjih načrtovanega vzdrževanja oziroma načrtovanega izpada.

1d. Z odstopanjem od odstavka 1b se lahko ta člen, če pravni sistem države članice ne predvideva upravnih kazni, uporablja tako, da kazen predlaga pristojni organ, naložijo pa jo sodni organi, pri čemer mora biti zagotovljeno, da je ta kazen učinkovita, sorazmerna in odvračilna ter ima enakovreden učinek kot upravne kazni, ki jih naložijo pristojni organi držav članic, katerih pravni sistem predvideva upravne kazni. Naložene kazni morajo biti v vsakem primeru učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice, katerih pravni sistem ne predvideva upravnih kazni, o njihovih kaznih uradno obvestijo Komisijo do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

* Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).“;

(4) Člen 15 se nadomesti z naslednjim:

Člen 15

Pregled

1. Komisija predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, ECB in EBA poročilo o izvajanju te uredbe, ki mu po potrebi priloži predlog, najpozneje do 1. februarja 2017.
2. Komisija do ... [54 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom. Poročilo vsebuje oceno:
 - (a) razvoja nadomestil za plačilne račune ter za nacionalne in čezmejne kreditne prenose in takojšnje kreditne prenose v eurih in v nacionalni valuti držav članic, katerih valuta ni euro, od 26. oktobra 2022, vključno z učinkom člena 5b(1) na ta nadomestila, ter
 - (b) področja uporabe člena 5d in njegove učinkovitosti pri preprečevanju nepotrebnih ovir za takojšnje kreditne prenose.

3. Ponudniki plačilnih storitev poročajo svojim pristojnim organom o:
 - (a) ravni nadomestil za kreditne prenose, takojšnje kreditne prenose in plačilne račune;
 - (b) deležu zavrnitev, ločeno za nacionalne in čezmejne plačilne transakcije, zaradi uporabe ciljno usmerjenih finančnih omejevalnih ukrepov.

Ponudniki plačilnih storitev taka poročila predložijo vsakih 12 mesecev. Prvo poročilo se predloži ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] ter vključuje informacije o ravni nadomestil in o zavrnitvah v obdobju od 26. oktobra 2022 do konca predhodnega koledarskega leta.

4. Pristojni organi do ... [18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] in nato vsako leto Komisiji in EBA zagotovijo informacije, ki jim jih sporočijo ponudniki plačilnih storitev na podlagi odstavka 3, in informacije o obsegu in vrednosti nacionalnih in čezmejnih takojšnjih kreditnih prenosov v eurih, ki so jih v preteklem koledarskem letu poslali ponudniki plačilnih storitev s sedežem v njihovi državi članici.
5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi enotne predloge za poročila ter navodila in metodologijo o tem, kako je treba te predloge za poročila uporabljati pri poročanju iz odstavka 3.

EBA osnutek izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka predloži Komisiji do ... [2 meseca po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. Komisija do ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o preostalih ovirah za razpoložljivost in uporabo takojšnjih kreditnih prenosov. V poročilu se oceni raven standardizacije tehnologij, relevantnih za uporabo takojšnjih kreditnih prenosov. Poročilu je lahko po potrebi priložen zakonodajni predlog.“;

(5) v členu 16 se doda naslednji odstavek:

- „9. Če euro postane valuta države članice pred ... [36 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], ponudniki plačilnih storitev v tej državi članici izpolnijo zahteve iz členov 5a, 5b in 5c v enem letu od datuma, ko je euro postal valuta zadevne države članice, in ne pozneje od zadevnih datumov, ki so v teh členih določeni za države članice, katerih valuta ni euro. Vendar se od takih ponudnikov plačilnih storitev ne zahteva, da izpolnijo zahteve iz členov 5a, 5b in 5c pred zadevnimi datumi, določenimi v navedenih členih za ponudnike plačilnih storitev v državah članicah, katerih valuta je euro.“.

Člen 2
Spremembe Uredbe (EU) 2021/1230

Uredba (EU) 2021/1230 se spremeni:

(1) v členu 3 se doda naslednji odstavek:

„5. Odstavek 1 tega člena se ne uporablja, kadar bi člen 5b(1) Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta* od ponudnika plačilnih storitev, ki se nahaja v državi članici, ki nima eura za svojo valuto, zahteval, da za takojšnji kreditni prenos zaračuna nadomestilo, ki bi bilo nižje od nadomestila, ki bi se zaračunalo za isti takojšnji kreditni prenos, če bi se uporabljal odstavek 1 tega člena.

Za namene prvega pododstavka tega odstavka izraz „takojšnji kreditni prenos“ pomeni takojšnji kreditni prenos, kakor je opredeljen v členu 2, točka 1a, Uredbe (EU) št. 260/2012, ki je v eurih in čezmejen.

* Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).“;

(2) v členu 6 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku plačilnih storitev poleg nadomestil, zaračunanih v skladu s členom 3(1) te uredbe, zaračuna dodatna nadomestila, če ta uporabnik ponudniku plačilnih storitev naroči, naj izvrši čezmejno plačilo, ne sporoči pa mu številke IBAN in, kjer je to primerno in v skladu z Uredbo (EU) št. 260/2012, povezane kode BIC za plačilni račun v drugi državi članici. Ta nadomestila so ustrezna in v skladu s stroški. Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik plačilnih storitev se dogovorita o teh nadomestilih. Ponudnik plačilnih storitev pravočasno obvesti uporabnika plačilnih storitev o višini dodatnih nadomestil, preden tak dogovor postane za uporabnika plačilnih storitev zavezujoč.“

Člen 3

Spremembe Direktive (EU) 2015/2366

Direktiva (EU) 2015/2366 se spremeni:

(1) člen 10(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice ali pristojni organi zahtevajo, da plačilne institucije, ki opravljajo plačilne storitve iz Priloge I, točke 1 do 6, k tej direktivi in institucije za izdajo elektronskega denarja, kakor so opredeljene v členu 2, točka 1, Direktive 2009/110/ES, varujejo vsa denarna sredstva, ki so jih prejele od uporabnikov plačilnih storitev oziroma prek drugega ponudnika plačilnih storitev za izvršitev plačilnih transakcij, in sicer na enega od naslednjih načinov:

- (a) denarna sredstva se nikoli ne smejo združevati z denarnimi sredstvi fizične ali pravne osebe, ki ni uporabnik plačilnih storitev, v imenu katerega se denarna sredstva hranijo, in se, kadar plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja še vedno hrani denarna sredstva in jih do konca delovnega dne, ki sledi dnevnu, ko je prejela denarna sredstva, še ni izročila prejemniku plačila ali jih prenesla drugemu ponudniku plačilnih storitev, položijo na poseben račun pri kreditni instituciji ali v centralni banki po lastni presoji te centralne banke ali vložijo v varna, likvidna sredstva z nizkim tveganjem, kot jih opredelijo pristojni organi matične države članice, ter so v skladu z nacionalno zakonodajo v korist teh uporabnikov plačilnih storitev izvzeta iz zahtevkov drugih upnikov plačilne institucije ali institucija za izdajo elektronskega denarja, zlasti v primeru insolventnosti;

- (b) sredstva so krita z zavarovalno pogodbo ali drugim primerljivim jamstvom, sklenjenim z zavarovalnico ali kreditno institucijo, ki ne spada v isto skupino kot plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja, in sicer za znesek, enakovreden tistemu, ki bi bil sicer ločen, če ga ne bi krila zavarovalna pogodba ali primerljivo jamstvo, in bi bil izplačljiv v primeru, da plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja ne bi mogla izpolniti svojih finančnih obveznosti.“;

(2) člen 35 se spremeni:

- (a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Odstavek 1 se ne uporablja za plačilne sisteme, ki jih sestavljajo izključno ponudniki plačilnih storitev, ki so del skupine.“;

- (b) doda se naslednji odstavek:

„3. Države članice zagotovijo, da kadar udeleženec plačilnega sistema, določenega na podlagi Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta^{*}, ponudniku plačilnih storitev, ki ima dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev ali je registriran, in ki ni udeleženec sistema, omogoča pošiljanje prenosnih nalogov skozi sistem, navedeni udeleženec to možnost v skladu z odstavkom 1 tega člena na zahtevo na objektiven, sorazmeren in nediskriminatoren način ponudi drugim ponudnikom plačilnih storitev, ki imajo dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev ali so registrirani.

Udeleženec sporoči ponudniku plačilnih storitev, ki je vložil zahtevo, vse razloge za kakršno koli zavrnitev.

* Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).“;

(3) vstavi se naslednji člen:

„Člen 35a

Pogoji za prošnjo za udeležbo v določenih plačilnih sistemih

1. Zaradi varstva stabilnosti in celovitosti plačilnih sistemov, morajo plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja, ki prosijo za udeležbo in ki so udeležene v sistemih, določenih na podlagi Direktive 98/26/ES, imeti:
 - (a) opis sprejetih ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov plačilnih storitev;
 - (b) opis upravljaljske ureditve in mehanizmov notranjih kontrol za plačilne storitve ali storitve izdaje elektronskega denarja, ki jih nameravajo ponujati, vključno z administrativnimi in računovodskimi postopki ter postopki upravljanja tveganj plačilne institucije ali institucije za izdajo elektronskega denarja, ter opis ureditve za uporabo storitev informacijske in komunikacijske tehnologije plačilne institucije ali institucije elektronskega denarja v zvezi s členoma 6 in 7 Uredbe (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta*, ter
 - (c) načrt prenehanja v primeru propada.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka:

- (a) kadar plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja zavaruje denarna sredstva uporabnikov plačilnih storitev tako, da sredstva položi na ločen račun pri kreditni instituciji ali vloži v varna, likvidna sredstva z nizkim tveganjem, kakor jih opredelijo pristojni organi matične države članice, opis sprejetih ukrepov za tako varovanje vsebuje, kot je ustrezno:
 - (i) opis naložbene politike, s katero se zagotavlja, da so izbrana sredstva likvidna, varna in z nizkim tveganjem;
 - (ii) število oseb, ki imajo dostop do varovalnega računa, in njihove funkcije;
 - (iii) opis postopka upravljanja in poravnave, s katerim se zagotavlja, da so denarna sredstva uporabnikov plačilnih storitev v korist teh uporabnikov izvzeta iz zahtevkov drugih upnikov plačilne institucije ali institucije za izdajo elektronskega denarja, zlasti v primeru insolventnosti;
 - (iv) izvod osnutka pogodbe s kreditno institucijo;
 - (v) izrecno izjavo plačilne institucije ali institucije za izdajo elektronskega denarja o izpolnjevanju zahtev iz člena 10 te direktive;

- (b) kadar plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja varuje denarna sredstva uporabnikov plačilnih storitev z zavarovalno pogodbo ali primerljivim jamstvom zavarovalnice ali kreditne institucije, opis sprejetih ukrepov za tako zavarovanje vsebuje:
- (i) potrditev, da je zadevna zavarovalna pogodba ali primerljivo jamstvo sklenjeno z zavarovalnico ali kreditno institucijo, ki ni del iste skupine podjetij kot plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja;
 - (ii) podatke o vzpostavljenem postopku usklajevanja, s katerim se zagotavlja, da zavarovalna pogodba ali primerljivo jamstvo zadostuje za to, da so obveznosti plačilne institucije ali institucije za izdajo elektronskega denarja glede zavarovanja denarnih sredstev vedno izpolnjene;
 - (iii) trajanje in pogoje podaljšanja kritja;
 - (iv) izvod zavarovalne pogodbe ali primerljivega jamstva ali njun osnutek.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), opis dokazuje, da so upravljavska ureditev, mehanizmi notranje kontrole in ureditev za uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije iz navedene točke sorazmerni, ustrezni, zanesljivi in zadostni. Poleg tega upravljavska ureditev in mehanizmi za notranje kontrole vključujejo:

- (a) predstavitev tveganj, ki jih je ugotovila plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja, vključno z vrsto tveganj in postopki, ki jih je ali jih bo plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja vzpostavila za ocenjevanje in preprečevanje takih tveganj;
- (b) različne postopke za izvajanje občasnih in stalnih kontrol, vključno s pogostostjo in dodeljenim osebjem;
- (c) računovodske postopke, s katerimi plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja vodi evidenco svojih finančnih informacij in poroča o njih;
- (d) identiteto osebe oziroma oseb, odgovornih za funkcije notranjih kontrol, med drugim za občasne in stalne kontrole ter nadzor skladnosti, in posodobljen življenjepis te osebe oziroma teh oseb;
- (e) identiteto vseh revizorjev, ki niso zakoniti revizorji, kakor so opredeljeni v členu 2, točka 2, Direktive 2006/43/ES;

- (f) sestavo upravljalnega organa in, če je ustrezno, katerega koli drugega nadzornega organa ali odbora;
- (g) opis, kako so funkcije, oddane v zunanje izvajanje, spremljane in nadzorovane, da bi preprečili poslabšanje kakovosti notranjih kontrol plačilne institucije ali institucije za izdajo elektronskega denarja;
- (h) opis, kako so zastopniki in podružnice spremljani in nadzorovani v okviru vložnikovih notranjih kontrol plačilne institucije ali institucije za izdajo elektronskega denarja;
- (i) kadar je plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja odvisno podjetje reguliranega subjekta v drugi državi članici, opis upravljanja skupine.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), je načrt prenehanja prilagojen predvideni velikosti in poslovnemu modelu plačilne institucije ali institucije za izdajo elektronskega denarja ter vključuje opis ukrepov za zmanjšanje tveganj, ki jih bo sprejela plačilna institucija ali institucija za izdajo elektronskega denarja ob prenehanju opravljanja plačilnih storitev, da bi zagotovil izvršitev nedokončanih plačilnih transakcij in prenehanje obstoječih pogodb.

2. Države članice določijo postopek, po katerem se ocenjuje izpolnjevanje zahtev iz odstavka 1. Ta postopek se lahko izvaja v obliki samoocenjevanja, zahteve po izrecni odločitvi pristojnega organa ali katerega koli drugega postopka za zagotovitev, da plačilne institucije in institucije za izdajo elektronskega denarja izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1.

* Uredba (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti za finančni sektor in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L 333, 27.12.2022, str. 1).“

Člen 4

Spremembe Direktive 98/26/ES

V Direktivi 98/26/ES se člen 2 spremeni:

- (1) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) ‚institucija‘ pomeni:

- kreditno institucijo, kakor je opredeljena v členu 4(1), točka (1), Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta*, vključno s subjekti iz člena 2(5) Direktive 2013/36/EU;

- investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v členu 4(1), točka (1), Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta^{**}, razen institucij iz člena 2(1) Direktive;
- državne organe in podjetja z javnim jamstvom ali
- vsako podjetje s sedežem zunaj Unije in nalogami, ki ustrezajo nalogam kreditnih institucij ali investicijskih družb v Uniji, kakor so opredeljene v prvi in drugi alineji,

ki je udeleženo v sistemu in je odgovorno za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz prenosnih nalogov v tem sistemu,

- plačilno institucijo, kakor je opredeljena v členu 4, točka (4) Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta^{***}, razen fizičnih ali pravnih oseb, za katere velja izjema na podlagi člena 32 ali 33 navedene direktive, ali
- institucijo za izdajo elektronskega denarja, kakor je opredeljena v členu 2, točka (1), Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta^{****}, razen pravnih oseb, za katere velja opustitev na podlagi člena 9 navedene direktive,

ki je udeležena v sistemu, katerega poslovanje zajema izvrševanje prenosnih nalogov, kakor so opredeljeni v točki (i), prva alineja, in ki je odgovorna za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz takih prenosnih nalogov znotraj tega sistema.

Če je sistem nadzorovan v skladu z nacionalno zakonodajo in izvaja zgolj prenosne naloge, kakor je opredeljeno v točki (i), druga alineja, in plačila, ki izhajajo iz teh nalogov, se lahko država članica odloči, da se lahko podjetja, ki so udeležena v takem sistemu in so odgovorna za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz prenosnih nalogov v tem sistemu, štejejo za institucije, pod pogojem, da so najmanj trije udeleženci tega sistema zajeti v kategorijah iz prvega pododstavka te točke in da je ta odločitev utemeljena zaradi systemskega tveganja;

* Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

** Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

*** Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

**** Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).“;

(2) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) ‚udeleženec‘ pomeni institucijo, CNS, posrednika za poravnavo, klirinško hišo, upravljavca sistema ali klirinškega člana CNS z dovoljenjem, izdanim na podlagi člena 17 Uredbe (EU) št. 648/2012.

V skladu s pravili sistema lahko isti udeleženec deluje kot CNS, posrednik za poravnavo ali klirinška hiša ali izvaja del teh nalog ali vse.

Država članica lahko za namene te direktive obravnava posrednega udeleženca kot udeleženca, kadar je to upravičeno zaradi systemskega tveganja, kar pa ne omejuje odgovornosti udeleženca, prek katerega posredni udeleženec prenese prenosne naloge v sistem;“.

Člen 5

Prenos sprememb Direktive (EU) 2015/2366 in Direktive 98/26/ES

Države članice sprejmejo, objavijo in začnejo uporabljati zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev z zahtevami iz členov 3 in 4, do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe]. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to uredbo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 6
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica
